

KRÓTKA HISTORIA MUZEUM ŚLĄSKA CIESZYŃSKIEGO DZIAŁ ARCHEOLOGII c. d.



Fot. D. Dubiel
Muzeum Śląska Cieszyńskiego

Przełom w tej sytuacji nastąpił dopiero w końcu lat 60., kiedy to w 1969 r. pod egidą Towarzystwa Miłośników Regionu powstało w Cieszynie "Towarzystwo Kopidołów i Inkszej Maści Dziurołazów", a w konsekwencji jego odkryć archeologicznych na terenie starego miasta utworzono w Muzeum dział archeologii z etatem archeologa, który przez dwanaście lat prowadziła mgr Małgorzata Płazak, tworząc jego naukowe podstawy tak poprzez prace w samym dziale jak i prowadząc archeologiczne badania terenowe na obszarze Śląska Cieszyńskiego.

W roku 1982 stanowisko prowadzącego dział archeologii obejmuje mgr Wiesław Kuś, prowadząc go do dnia dzisiejszego.

Po zakończeniu remontu cieszyńskiego muzeum w 2002 r. dział archeologii uzyskał nie tylko

nowocześniejszą pracownię, ale zwiększyła się także powierzchnia magazynowa gromadzonych zbiorów, których w związku z prowadzonymi badaniami terenowymi systematycznie przybywa. Liczba tzw. pozycji inwentarzowych wynosi obecnie 3471, co odpowiada 15831 eksponatom. Zabytki archeologiczne od momentu zlokalizowania w terenie na stanowisku archeologicznym, przechodzą stosunkowo żmudny okres "obróbki" – dokumentacja, wstępna analiza naukowa i inwentaryzacja polowa w terenie, konserwacja wstępna

/ mycie, czyszczenie, wyklejanie w przypadku fragmentów ceramiki, analiza form i typów, analiza naukowa i konserwacja zabytków o szczególnym znaczeniu poznawczym/ w ramach pracowni. Całość materiału podlega procesowi wpisu do ksiąg inwentarzowych z nadaniem odpowiedniego numeru katalogowego oraz pakowaniu. Tak opracowany materiał zabytkowy zostaje poddany procesowi badawczemu, w wyniku którego powstaje końcowa dokumentacja prac archeologicznych. Najciekawsze znaleziska trafiają następnie na wystawę stałą w salach ekspozycyjnych cieszyńskiego muzeum lub też innych placówek muzealnych np. w oddziale w Skoczowie, czy w ramach wypożyczeń w muzeum w Bielsku-Białej. Bardzo ważnym etapem opracowania naukowego jest publikacja wyników badań w literaturze specjalistycznej, a także na łamach wydawnictw popularnych.

Obok tych prac dział archeologii współpracuje z wieloma innymi instytucjami naukowymi, udostępniając swoje zabytki do opracowań specjalistycznych, popularyzuje wiedzę o archeologii i najdawniejszej przeszłości naszego regionu poprzez prelekcje i lekcje muzealne dla młodzieży szkolnej, wywiady dla prasy, radia czy telewizji, czy też udostępnianie literatury z zakresu archeologii w ramach posiadanego największego zbioru poświęconego tej tematyce w regionie cieszyńskim.

Zdjęcia przedstawiają odkrycie fragmentu tarczy herbowej z orłem Piastów Cieszyńskich



Fot. D. Dubiel
Muzeum Śląska Cieszyńskiego

Serdecznie dziękujemy Muzeum Śląska Cieszyńskiego za udostępnienie tekstów oraz zdjęć.

Wiesław Kuś

Zapraszamy Czytelników do współredagowania tej strony. Prosimy o nadsyłanie ciekawostek związanych z Cieszynem (np. anegdot, przepisów kulinarnych, zdjęć, dokumentów, wzorów rękodzieła artystycznego itp.), które mogłyby zainteresować innych i wzbogacić wiedzę o naszym mieście.

Gwarantujemy zwrot wszystkich otrzymanych materiałów.

Wiadomości Ratuszowe, Biuro Promocji i Informacji, Rynek 1, 43-400 Cieszyn, e-mail: promocja@um.cieszyn.pl

WIELKI RANKING MIAST 2003

17 listopada w Warszawie w Hotelu Marriott odbyła się uroczystość ogłoszenia wyników Wielkiego Rankingu Miast. Inicjatorem i prowadzącym ranking jest Centrum Badań Regionalnych (CBR) z Warszawy. Kapitułę rankingu stanowili prof. Jerzy Regulski, prof. Michał Kulesza – znani współtwórcy reform administracyjnych naszego kraju oraz dr Wisła Surawska prezes CBR.



Ranking miał za zadanie ocenić potencjał rozwojowy miast polskich. Uwzględniono w nim wszystkie miasta, które spełniają kryterium gęstości zaludnienia ponad 150 osób na 1 km² – 839 miast.

W ocenie miast wzięto pod uwagę następujące kryteria:

- aktywność gospodarcza, posługując się w niej danymi o liczbie prywatnych firm w tym spółek z kapitałem zagranicznym, o poziomie zatrudnienia, o wielkości sektora otoczenia biznesu oraz o dochodach mieszkańców,
- aktywność obywatelska, wykorzystując dane o frekwencji wyborczej, o organizacjach non-profit, czytelnictwie,
- miejska infrastruktura, opierając się na danych o dostępie do wodociągów, kanalizacji i urządzeń oczyszczania ścieków,
- przyciąganie nowych mieszkańców, a w nim dane o bilansie migracji oraz budownictwie mieszkaniowym.

Miasta oceniano w trzech kategoriach wielkościowych:

- największe (65 pow. grodzkich – bez Warszawy)
- średnie (314 stolic powiatów ziemskich, w tym Cieszyn)
- małe (459 miast pozostałych)

W każdej z tych grup wyróżniono po dziesięć miast o najwyższym potencjale rozwojowym – są to laureaci Wielkiego Rankingu Miast. Liderem rankingu zostało miasto Sopot.

W uroczystości miasto reprezentował Zastępca Burmistrza Miasta Włodzimierz Cybulski.

Cieszyn jest miastem, które zostało zaliczone do ekstraklasy miast powiatowych zajęło bowiem piąte miejsce w kategorii miast średnich. Niewątpliwie jest to duże osiągnięcie, ponieważ Cieszyn jest jednym miastem województwa śląskiego w pierwszej dziesiątce miast średnich, a na najwyższej pozycji w ekstraklasie. W kategorii miast największych Katowice zajęły szóste miejsce, a Bielsko – Biała ósme.

Przedstawiciele kapituły podczas omówienia wyników stwierdzali, że sytuacja samorządów z roku na rok pogarsza się, maleją dochody, zmniejszają się nakłady na inwestycje. Wszystko to ma ścisły związek z ogólnym złym ostatnio stanem gospodarki kraju. Wyniki rankingu pokazują, że są jednak miasta, które w tak trudnych warunkach starają się utrzymać właściwe kierunki i tempo rozwoju. Cieszyn jest wśród nich!

Zastępca Burmistrza Miasta
Włodzimierz Cybulski

Muzyka Dawna w Cieszynie

20 listopada zakończył się festiwal „Muzyka Dawna w Cieszynie”, organizowany przez Cieszyńskie Towarzystwo Muzyczne i Ośrodek Społeczno-Kulturalny „Strzelnica” w Czeskim Cieszynie.

W tym roku odbyła się jego szósta edycja, która po raz kolejny przeniosła nas w odległy świat muzyki dawnej, pozwalając skonfrontować współczesną percepcję z wrażliwością wielkich mistrzów renesansu i baroku.

Tego roczna edycja, dzięki grze na wiernych kopiach instrumentów z epoki, stworzyła ku temu szczególne warunki. Muzyka wykonywana podczas pięciu festiwalowych koncertów przybrała swój autentyczny charakter i brzmienie.

Fakt ten stawia festiwal „Muzyka Dawna w Cieszynie” wśród niezwykłych wydarzeń kulturalnych naszego regionu.

Podczas koncertu inauguracyjnego – 13 listopada – w sali PSM na Zamku wspaniale zaprezentowała się Anna Mikołajczyk (sopran), której towarzyszyła znakomita klawesynistka Natalia Sitarz.

Arie i kantaty B. Strozzi i A. Scarlatti przeplatane były Sonatami m. in. H. Purcella i G. F. Haendla, w których mogliśmy podziwiać grę Marka Niewiedziała (obój barokowy).

W końcowej Kantacie Haendla, dzięki żywiołowej interpretacji, artyści porwali za sobą publiczność, która zgromadziła im ogromną owację.

Niedzielný koncert w sali sesyjnej Ratusza zapowiadał się bardzo interesująco, a to za sprawą udziału wspaniałych muzyków z orkiestry barokowej „Arte Dei Suonatori”, która od kilku lat zajmuje czołowe miejsce w Polsce, a znana jest coraz bardziej również poza jej granicami.

Ewa Golińska i Marta Mamulska (skrzypce), Anglik – Mark Caudle (wiola da gamba) i Joanna Boslak-Górniok (klawesyn) to czwórka artystów, dzięki którym mogliśmy odbyć niezwykłą podróż w czasie, wsłuchując się w kompozycje H. Purcella, A. Corellego i G. F. Haendla.



Szczególny entuzjazm wśród wyjątkowo licznie zgromadzonej tego wieczoru publiczności wzbudziła znakomita interpretacja Sonaty Corellego w instrumentacji na wiolę da gamba oraz Concerto grosso tegoż kompozytora.

W poniedziałek 17 listopada mieliśmy okazję poznać dwa wspaniałe instrumenty – lutnię renesansową i teorbę. Na koncercie w Czeskim Cieszynie, za sprawą młodego niemieckiego artysty Andreasa Arenda, przemówiły one głosem niezwykle – prezentując swe szlachetne i pełne uroku brzmienie. W sposób szczególnie zabrzmiała teorba – zarówno z uwagi na swój wygląd i brzmienie, jak również na porywającą interpretację kompozycji Kapsbergera.

(dok. na str. 4)